IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU, Euratom) 2022/2544

z dne 19. decembra 2022

o določitvi ureditev za upravljanje in izvajanje operacij EU za najemanje posojil in upravljanje dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja in s tem povezane operacije dajanja posojil

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ([1]) in zlasti člena 220a Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo (EU, Euratom) 2022/2434 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) je bila spremenjena Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba), in sicer z določitvijo diverzificirane strategije financiranja kot enotne metode financiranja za izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga s strani Komisije. Člen 220a finančne uredbe se uporablja za programe finančne pomoči, za katere temeljni akti začnejo veljati 9. novembra 2022 ali pozneje. Diverzificirana strategija financiranja se ne uporablja za obstoječe programe, v okviru katerih bi bilo treba operacije najemanja in dajanja posojil še naprej izvajati po tradicionalni vzajemni (back-to-back) metodi v skladu s členom 220 finančne uredbe. Vzajemna metoda se lahko izjemoma uporablja tudi za nove programe finančne pomoči, poleg tega pa se uporablja za vse programe Euratoma.

(2) V skladu s členom 220a finančne uredbe Komisija določi potrebne ureditve za izvajanje diverzificirane strategije financiranja. Te ureditve bi morale vključevati okvir upravljanja, postopke obvladovanja tveganja in metodologijo razporejanja stroškov, ki bi morala zagotoviti, da vse stroške, ki jih ima Unija in se nanašajo na finančno pomoč, krije država upravičenka. Zato je treba določiti ureditve, ki se uporabljajo za operacije najemanja posojil in upravljanja dolga, ki jih izvaja Komisija v okviru diverzificirane strategije financiranja, ter za s tem povezane operacije dajanja posojil.

(3) Komisija je prvič uporabila diverzificirano strategijo financiranja za operacije najemanja posojil v okviru instrumenta NextGenerationEU, začasnega instrumenta Unije za podporo gospodarskemu okrevanju po krizi zaradi COVID-19. To je omogočilo uspešno mobilizacijo sredstev za nepovratno podporo in posojila na podlagi Uredbe (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) in drugih programov Unije iz člena 2(2) Uredbe Sveta (EU) 2020/2094 ([4]).

([1]) UL L 193, 30.7.2018, str. 1.

([2]) Uredba (EU, Euratom) 2022/2434 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046, kar zadeva določitev diverzificirane strategije financiranja za splošno metodo najemanja posojil (UL L 319, 13.12.2022, str. 1).d

([3]) Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost (UL L 57, 18.2.2021, str. 17).

([4]) Uredba Sveta (EU) 2020/2094 z dne 14. decembra 2020 o vzpostavitvi InstrumentaEvropske unije za okrevanje v podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 433I, 22.12.2020, str. 23).

(4) Model upravljanja in postopki, potrebni za izvajanje diverzificirane strategije financiranja v okviru NextGenerationEU, so bili določeni v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije C(2021) 2502 ([5]). Te ureditve med drugim vključujejo okvir upravljanja, obvladovanje tveganja in postopke za zagotavljanje skladnosti. Metodologija razporejanja stroškov je bila razvita v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2021/1095 ([6]). Ureditve za izvajanje diverzificirane strategije financiranja v skladu s členom 220a finančne uredbe je primerno utemeljiti na modelu upravljanja za NextGenerationEU.

(5) Čeprav bi se moral ta sklep uporabljati predvsem za operacije, ki se izvajajo v okviru diverzificirane strategije financiranja, je primerno, da se nekatere ureditve, določene v njem, razširijo na operacije, ki se izvajajo po vzajemni metodi. Ta pristop bi zagotovil skladnost med različnimi programi, kolikor je to mogoče. Zagotovil bi tudi, da za vse operacije velja najvišji standard pravil v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja. To bi moralo veljati za ureditve v zvezi z obvladovanjem tveganja in postopki za zagotavljanje skladnosti.

(6) V letnem sklepu o najemanju posojil bi bilo treba določiti elemente načrtovanih operacij najemanja posojil v okviru diverzificirane strategije financiranja za obdobje enega leta. Zlasti bi bilo treba v tem sklepu določiti razsežnosti operacij najemanja posojil in upravljanja dolga, ki jih je treba izvesti, da se določi skupna izpostavljenost proračuna Unije in upravičencev do posojil. V ta namen bi bilo treba v sklepu določiti razpon najvišjih zneskov izdaj dolgoročnega financiranja za vse namene, najvišji neporavnani znesek kratkoročnega financiranja, najdaljšo povprečno zapadlost dolgoročnega financiranja Unije, omejitev končnega neporavnanega zneska na izdajo in, če je ustrezno, najvišji znesek izdaj Komisije, ki jih je mogoče hraniti za lastni račun in se lahko uporabijo kot dodaten vir financiranja ali za podporo sekundarnemu trgu.

(7) Da se zagotovi, da so na voljo potrebna sredstva za izpolnjevanje obveznosti v okviru povezanih programov finančne pomoči, ko zapadejo v plačilo, bi bilo treba operacije najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja izvajati na podlagi polletnih načrtov financiranja. V načrtih financiranja bi se te operacije v tem obdobju določile glede na plačila, ki jih je treba izvesti za izvajanje povezanih programov. Vzpostavitev načrta financiranja bi zato morala zagotoviti neposredno povezavo s potrebami po plačilih, da se izpolnijo obveznosti glede odhodkov, ki so bile prevzete v skladu z ustreznimi temeljnimi akti. Načrt financiranja bi bilo treba pripraviti na podlagi omejitev, določenih v letnem sklepu o najemanju posojil. Načrt financiranja je podlaga za obveščanje udeležencev na trgu o okvirnih načrtih financiranja v prihodnjem obdobju.

(8) Z določitvijo okvirnega najvišjega zneska najemanja posojil, ki praviloma velja za obdobje šestih mesecev, in določitvijo nekaterih drugih ključnih parametrov načrtovanih operacij bi načrt financiranja zagotovil tudi večjo predvidljivost izdaj, hkrati pa ohranil prožnost in zagotovil preglednost na trgih. Ciljna baza vlagateljev potrebuje informacije o prihodnjih izdajah in navedbo časovnega okvira za pripravo svojega naložbenega načrtovanja.

(9) Letni sklep o najemanju posojil in načrt financiranja bi morala biti podlaga za obveščanje Evropskega parlamenta in Sveta s strani Komisije v skladu s členom 220a(2) finančne uredbe ter za obveščanje trgov in javnosti. Poleg tega bi morala Komisija izčrpno in redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o vseh vidikih svoje strategije najemanja posojil in upravljanja dolga v skladu s členom 220a(2) finančne uredbe.

(10) Opredelitev točnih in smiselnih načrtov financiranja v okviru diverzificirane strategije financiranja je odvisna od tega, da odredbodajalci, odgovorni za izvajanje programov finančne pomoči, redno in pravočasno sporočajo informacije, da se ti programi lahko izvajajo v časovnih okvirih in ob upoštevanju zneskov za pričakovane odobritve plačil. Te informacije bi bilo treba sporočiti Generalnemu direktoratu za proračun kot službi, pristojni za opredelitev in izvajanje načrtov financiranja, prek orodja Komisije za finančno napovedovanje.

([5]) Izvedbeni sklep Komisije z dne 14. aprila 2021 o določitvi potrebnih ureditev za upravljanje operacij najemanja posojil v skladu s Sklepom Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 in operacij dajanja posojil v zvezi s posojili, odobrenimi v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta.

([6]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2021/1095 z dne 2. julija 2021 o vzpostavitvi metodologije razporejanja stroškov, povezanih z izposojanjem in upravljanjem dolga v okviru instrumenta NextGenerationEU (UL L 236, 5.7.2021, str. 75).

(11) V okviru diverzificirane strategije financiranja bi si bilo treba prizadevati za najugodnejše finančne pogoje za Unijo, in sicer z dobrim načrtovanjem in nemotenim izvajanjem transakcij pod najboljšimi možnimi pogoji v prevladujočih tržnih pogojih. Glede na potrebo po zbiranju sredstev, da se omogočijo izplačila zadevnim programom, ima Komisija omejeno diskrecijsko pravico glede časovnega razporeda tržnih transakcij. Diverzificirana strategija financiranja bi Komisiji zagotovila širši nabor tehnik financiranja, vključno s kratkoročnim financiranjem, kar bi ji omogočilo, da zmanjša tveganje izvrševanja na trgu, kadar je to potrebno za zbiranje sredstev v bolj neugodnih tržnih razmerah.

(12) Instrumenti financiranja v okviru diverzificirane strategije financiranja bi morali med drugim vključevati različne referenčne obveznice in menice EU. Operacije najemanja posojil v okviru diverzificirane strategije financiranja bi morale biti organizirane kot dražbe, sindicirane transakcije ali prodaje zaprtemu krogu vlagateljev, kar je glede na obseg in naravo operacij najprimernejše.

(13) V diverzificirano strategijo financiranja bi bilo treba vključiti možnost izdajanja kratkoročnih instrumentov in vzdrževanja likvidnostne rezerve, kar bi Komisiji omogočilo, da absorbira neskladja v časovnem okviru med najemanjem posojil in izplačili ter izpolni zahtevek za izplačilo v primeru neugodnih pogojev financiranja. Operacije kratkoročnega najemanja posojil prek menic EU bi bilo treba izvajati z rednimi dražbami, da se zagotovita prožnost in učinkovitost. Te dražbe bi morale biti organizirane tako, da se zagotovita pregleden in predvidljiv status izdajatelja Unije ter enaka obravnava udeležencev.

(14) Operacije upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja omogočajo boljše upravljanje obrestnih mer in drugih finančnih tveganj. Zato je primerno dovoliti uporabo izvedenih finančnih instrumentov, kot so zamenjave, za upravljanje obrestne mere ali drugih finančnih tveganj v zvezi s posojili za države upravičenke, pri čemer je treba vedno upoštevati načelo uravnoteženosti proračuna, ali sklepanje zavarovanih ali nezavarovanih transakcij na denarnem trgu z uradi za upravljanje dolga držav članic, nadnacionalnimi institucijami, nacionalnimi agencijami javnega sektorja, kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji z ustrezno bonitetno oceno ali centralnimi nasprotnimi strankami. V zvezi s tem bi morala biti Komisija pooblaščena tudi za ponoven odkup in/ali lastništvo obveznic za namene upravljanja likvidnosti ter njenega podpiranja na trgu obveznic EU.

(15) Operacije dajanja posojil bi bilo treba izvajati v skladu z ustreznim temeljnim aktom in ustreznimi sporazumi o posojilih. Primerno je določiti minimalne pogoje za izplačilo posojil. Prav tako bi bilo treba zagotoviti, da države upravičenke krijejo vse stroške, povezane s posojilom Unije, v skladu z metodologijo, ki jo določi Komisija v ločenem sklepu, dopolnjenem s podrobnimi smernicami za izračun takih stroškov.

(16) Državam upravičenkam bi bilo treba omogočiti, da Komisijo zaprosijo, da omogoči posojila ki imajo na podlagi varovanja pred obrestnim tveganjem fiksno obrestno mero. Zato bi morala Komisija uporabiti finančne instrumente, kot so obrestne zamenjave, da bi ponudila posojila s fiksno obrestno mero. Stroške upravljanja tveganj z izvedenimi finančnimi instrumenti bi morala kriti država upravičenka.

(17) Operacije najemanja posojil v okviru obstoječih programov finančne pomoči se izvajajo v okviru „programa za izdajo dolžniških instrumentov EU in Euratoma“, ki je bil vzpostavljen leta 2019 in posodobljen leta 2021 (v nadaljnjem besedilu: program za izdajo dolžniških instrumentov). To med drugim vključuje prospekt, ki vsebuje vse zahtevane informacije za trge v skladu z veljavno zakonodajo, ter operativne in pogodbene dogovore z nasprotnimi strankami, ki so ključni za dejavnosti najemanja posojil. Operacije najemanja posojil v okviru diverzificirane strategije financiranja bi bilo treba izvajati v okviru programa za izdajo dolžniških instrumentov po uvedbi potrebnih sprememb v obstoječi dokumentaciji.

(18) Za izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja bi bilo treba vzpostaviti ustrezne operativne zmogljivosti, vključno z zmogljivostmi za poravnavo transakcij, dražbenim sistemom in možnostjo uporabe repo poslov ter zamenjav.

(19) Za izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja in povezanih operacij dajanja posojil bi morala Komisija odpreti namenske račune izključno za namen teh operacij. Za te račune bi morali veljati enaki premisleki kot za račune za operacije NextGenerationEU. Zlasti za obravnavanje likvidnostnega tveganja, ki izhaja iz teh operacij, bi bilo treba vzpostaviti varna in namenska bonitetna denarna imetja za plačila. Zahteva po razpolaganju s takšno namensko previdnostno rezervo v denarnih sredstvih je sestavni in nepogrešljiv del pristopa k obvladovanju tveganj za diverzificirano strategijo financiranja. Za zagotovitev, da ta

kritična denarna imetja niso izpostavljena tveganju nasprotne stranke, ki izhaja iz propada institucije, pri kateri se te rezerve hranijo, je nujno, da se ta bonitetna denarna imetja hranijo pri centralni banki. Ta denarna imetja bi se morala hraniti na namenskem računu pri ECB in bi morala biti na najnižji ravni, ki je potrebna za poravnavo prihodnjih plačil v kratkoročnem obdobju, vendar lahko njihov znesek niha glede na časovni načrt izdaj in izplačil. Z ECB bi bilo treba skleniti pogodbo o storitvah fiskalnega agenta, ki bi omogočala kritje s tem povezanih stroškov.

(20) Poleg tega bi moral okvir za obvladovanje tveganja in skladnost za operacije najemanja posojil, upravljanja dolga in dajanja posojil zagotoviti zaščito finančnih interesov Unije in zagotoviti, da se vse dejavnosti izvajajo na način, ki je skladen z najvišjimi standardi integritete, poštenosti ter dobrega finančnega poslovodenja in obvladovanja tveganj. V zvezi s tem bi bilo treba vlogo direktorja upravljanja tveganj, predhodno določeno s Sklepom Komisije C(2021) 2502, razširiti na vse operacije v okviru diverzificirane strategije financiranja na podlagi tega sklepa. Direktorju upravljanja tveganj bi moral pri izpolnjevanju nalog pomagati odbor za tveganje in skladnost.

(21) Direktor upravljanja tveganj bi moral v skladu z najboljšimi praksami in priznanimi mednarodnimi standardi pripraviti politiko visokega tveganja in skladnosti, ki bi vsebovala smernice o tveganju in skladnosti za popolnoma neodvisno izvajanje operacij.

(22) Zlasti bi moral zagotoviti, da so operacije skladne s politiko visokega tveganja in skladnosti ter da se tveganja, povezana s temi operacijami, opredelijo, razumejo, obvladujejo in sporočajo direktorju upravljanja tveganj. Pri opravljanju teh nalog bi moral direktorju upravljanja tveganj pomagati uradnik za zagotavljanje skladnosti s predpisi, ki bi moral neposredno poročati direktorju upravljanja tveganj o zadevah v zvezi s skladnostjo s pravili in postopki ter preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(23) Za zagotovitev, da so ureditve, ki se uporabljajo za vse operacije, ki se izvajajo v okviru diverzificirane strategije financiranja, enotne, je primerno razveljaviti Sklep C(2021) 2502.

(24) Za zagotovitev, da bodo prihodnje operacije najemanja posojil v okviru instrumenta za zagotavljanje podpore Ukrajini ([7]) deležne ugodnosti diverzificirane strategije financiranja, bi moral ta sklep nujno začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta sklep določa ureditve za izvajanje diverzificirane strategije financiranja za operacije najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru področja uporabe člena 220a finančne uredbe ter za s tem povezane operacije dajanja posojil.

2. Poglavje 4 se uporablja tudi za operacije najemanja in dajanja posojil, ki se izvajajo v skladu z vzajemno metodo.

([7]) Uredba (EU) 2022/2463 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o vzpostavitvi instrumenta za zagotavljanje podpore Ukrajini za leto 2023 (makrofinančna pomoč +) (UL L 322, 16.12.2022, str. 1).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „operacije najemanja posojil“ pomenijo operacije na trgih, zlasti izdaje dolžniških instrumentov za izposojo, vključno z obnavljanjem najemanja posojil;

(2) „operacije upravljanja dolga“ pomenijo tržne operacije, povezane z dolgom, ki izhajajo iz operacij najemanja posojil za optimizacijo strukture neporavnanega dolga, zmanjšanje obrestnega, likvidnostnega in drugega finančnega tveganja, ter operacije za podporo likvidnosti sekundarnega trga;

(3) „operacije dajanja posojil“ pomenijo operacije, povezane z izvajanjem posojil in kreditnih linij za finančno pomoč v skladu s členom 220 finančne uredbe;

(4) „izplačilo“ pomeni prenos prihodkov, pridobljenih z operacijami najemanja posojil in upravljanja dolga, za financiranje vračljive ali nepovratne podpore upravičenki;

(5) „odredbodajalec programa“ pomeni odredbodajalca, ki je v skladu s Prilogo I k notranjim pravilom, določenim s Sklepom Komisije C(2018) 5120 ([8]), odgovoren za izvrševanje proračunskih vrstic programa finančne pomoči in programa, ki se financira v skladu s členom 2(2) Uredbe (EU) 2020/2094, kolikor izvaja ukrepe iz člena 1(2) navedene uredbe;

(6) „zamenjava“ pomeni zamenjavo, kot je opredeljena oddelku 1, točki 10 Priloge III k Delegirani uredbi Komisije (EU) 2017/583 ([9]);

(7) „izvedeni finančni instrumenti“ pomenijo izvedene finančne instrumente, kakor so opredeljeni v členu 2(5) Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]);

(8) „repo posel“ ali „povratni repo posel“ pomeni repo posel ali povratni repo posel, kot je opredeljen v členu 3(9) Uredbe (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]);

(9) „posel nakupa in ponovne prodaje“ ali „posel prodaje in ponovnega nakupa“ pomeni posel nakupa in ponovne prodaje ter posel prodaje in ponovnega nakupa, kot sta opredeljena v členu 3(8) Uredbe (EU) 2015/2365;

(10) „sindicirana transakcija“ pomeni transakcijo, pri kateri skupina posojilodajalcev, imenovana sindikat, ponudi financiranje enemu samemu posojilojemalcu;

(11) „dražba“ pomeni postopek izdaje dolžniških vrednostnih papirjev Unije in Euratoma, ki temelji na konkurenčnih ponudbah prek dražbenega sistema;

(12) „dolgoročno financiranje“ pomeni financiranje z operacijami najemanja posojil za obdobje, daljše od enega leta, brez zneskov, ki se hranijo za lastni račun;

(13) „kratkoročno financiranje“ pomeni financiranje z operacijami najemanja posojil za obdobje, krajše ali enako enemu letu, ter uporabo nezavarovanih transakcij na denarnem trgu in zavarovanih transakcij na denarnem trgu z uporabo vrednostnih papirjev, ki se hranijo za lastni račun.

([8]) Sklep Komisije C(2018) 5120 final z dne 3. avgusta 2018 o notranjih pravilih za izvrševanje splošnega proračuna Evropske unije (oddelek Evropske komisije), ki veljajo za službe Komisije.

([9]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/583 z dne 14. julija 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o trgih finančnih instrumentov v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o zahtevah glede preglednosti za mesta trgovanja in investicijska podjetja v zvezi z obveznicami, strukturiranimi finančnimi produkti, pravicami do emisij in izvedenimi finančnimi instrumenti (UL L 87, 31.3.2017, str. 229).

([10]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

([11]) Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

POGLAVJE 2

OPERACIJE NAJEMANJA POSOJIL IN UPRAVLJANJA DOLGA TER OPERACIJE DAJANJA POSOJIL

ODDELEK 1

Strategija financiranja

Člen 3

Letni sklep o najemanju posojil

1. Komisija sprejme okvirni sklep o najemanju posojil, ki določa zgornje meje za operacije najemanja posojil in operacije upravljanja dolga in zajema obdobje enega leta (v nadaljnjem besedilu: letni sklep o najemanju posojil).

2. V letnem sklepu o najemanju posojil se določijo naslednji parametri financiranja:

(a) najvišji letni znesek dolgoročnega financiranja na podlagi pričakovanega obsega načrtovanih izplačil in potreb po refinanciranju;

(b) najvišji neporavnani znesek kratkoročnega financiranja, vključno z izdajo menic EU, uporabo nezavarovanih transakcij na denarnem trgu na podlagi pričakovanih potreb po upravljanju likvidnosti, začasnim financiranjem in po potrebi uporabo zavarovanih transakcij na denarnem trgu z uporabo lastnih izdaj, ki se hranijo za lastni račun, tudi za podporo sekundarnemu trgu obveznic EU;

(c) najvišji končni neporavnani znesek na izdajo, ki odraža tveganje koncentracije ob zapadlosti;

(d) najdaljša povprečna zapadlost dolgoročnega financiranja;

(e) po potrebi najvišji neporavnani znesek lastnih izdaj, ki se lahko hranijo za lastni račun Komisije in se lahko uporabijo za zavarovane transakcije na denarnem trgu ali za podporo sekundarnemu trgu obveznic EU.

3. Pri pripravi letnega sklepa o najemanju posojil se upoštevajo naslednji dejavniki:

(a) zahteve, ki izhajajo iz temeljnih aktov, zlasti temeljnih aktov iz člena 220(1) finančne uredbe;

(b) plačilne obveznosti za servisiranje neporavnanega dolga in odplačilo glavnice v skladu z letnim delovnim programom in ob upoštevanju finančnega načrtovanja;

(c) skladnost z omejitvami iz Sklepa (EU, Euratom) 2020/2053 in po potrebi Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 ([12]) ter z omejitvami najdaljšega trajanja ali najdaljše povprečne zapadlosti iz temeljnega akta. Kar zadeva NextGenerationEU, te omejitve ustrezajo omejitvam iz člena 6 Sklepa (EU, Euratom) 2020/2053 za dodatno zgornjo mejo lastnih sredstev v višini 0,6 odstotne točke BND držav članic in, v primeru načrtovanega odplačila najetih posojil iz proračuna Unije, omejitvi iz člena 5(2), tretji pododstavek, navedenega sklepa;

(d) zapadlosti posojil, določene v sporazumih o posojilih, sklenjenih med Komisijo in državo upravičenko;

(e) drugi dejavniki, pomembni za določitev operacij najemanja posojil in upravljanja dolga.

4. Letni sklep o najemanju posojil se sprejme pred začetkom obdobja, ki ga zajema.

([12]) Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 (UL L 433I, 22.12.2020, str. 11).

5. Letni sklep o najemanju posojil se lahko spremeni zlasti v primeru resnega tveganja, da ne bi bilo mogoče upoštevati najdaljše povprečne zapadlosti, ker izdaje zneskov dolgoročnega financiranja ne bi bile izčrpane ali v primeru spremembe enega ali več dejavnikov iz odstavka 3.

6. Komisija letni sklep o najemanju posojil pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 4

Načrt financiranja

1. V načrtu financiranja, ki praviloma zajema obdobje šestih mesecev, se določi okvirni cilj za sredstva, ki se zberejo z operacijami najemanja posojil in upravljajo z operacijami upravljanja dolga.

2. V načrtu financiranja se navedejo načrtovane operacije najemanja posojil in po potrebi operacije upravljanja dolga, ki jih je treba izvesti v skladu z diverzificirano strategijo financiranja. V okviru omejitev, določenih v letnem sklepu o najemanju posojil, ter ob upoštevanju dejavnikov iz člena 3(3) in finančnih pogojev na primarnem in sekundarnem trgu načrt financiranja med drugim vključuje naslednje parametre financiranja:

(a) najvišji pričakovani znesek kratkoročnega in dolgoročnega financiranja za zadevno obdobje;

(b) tehtano najdaljšo povprečno zapadlost dolgoročnega financiranja, ki se izvrši;

(c) zgornjo mejo pričakovane povprečne likvidnosti, ki je na voljo kot rezerva za kritje potreb po plačilih v načrtovanem obdobju;

(d) po potrebi najvišji neporavnani znesek lastnih izdaj, ki se lahko hranijo za lastni račun Komisije in se lahko uporabijo za zavarovane transakcije na denarnem trgu ali za podporo sekundarnemu trgu.

Pri pripravi načrta financiranja se ustrezno upošteva mnenje direktorja upravljanja tveganj iz člena 18(2)(a).

3. Načrt financiranja se sprejme pred začetkom obdobja, ki ga zajema.

4. Načrt financiranja se lahko spremeni v primeru bistvene spremembe enega ali več dejavnikov iz člena 3(3).

5. Komisija na podlagi sprejetega načrta financiranja poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 5

Sporočanje predvidenih potreb po izplačilih za namene priprave in izvajanja načrta financiranja

1. Načrt financiranja se pripravi na podlagi najnovejših informacij o časovnem načrtu pričakovanih plačil v zadevnem šestmesečnem obdobju, ki jih odredbodajalci programa predložijo Generalnemu direktoratu za proračun. Predložene informacije so, kolikor je to mogoče, točne in zanesljive.

2. Odredbodajalci programa en mesec pred sprejetjem načrta financiranja predložijo podrobno napoved potreb po izplačilih za zadevne programe.

3. Odredbodajalci programa v največji možni meri zagotovijo redne, točne in zanesljive posodobitve informacij o načrtovanih izplačilih, vključno s spremembami rokov za dokončanje postopkov za odobritve plačil.

4. Odredbodajalci programa za namene sporočanja informacij, ki se zahtevajo v skladu z odstavki 1 do 3 tega člena, uporabljajo elektronski sistem za sporočanje in posodabljanje informacij o predvidenih potrebah po izplačilih iz člena 11(2)(h).

Člen 6

Izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga

1. Posamezne operacije najemanja posojil se izvedejo v skladu z zadnjo veljavno posodobitvijo načrta financiranja za zadevno obdobje.

Generalni direktor Generalnega direktorata za proračun na podlagi rednih posodobitev informacij na podlagi člena 5(3) v zvezi z zneski in pričakovanim časovnim okvirom za odobritev izplačil s strani odredbodajalcev programa izda redna navodila v zvezi z zneski, ki se zbirajo z izdajo dolžniških instrumentov.

2. Zneski, kakor so navedeni v navodilih, se zberejo z uporabo diverzificirane strategije financiranja iz člena 7, pri čemer se upoštevajo parametri financiranja iz načrta financiranja iz člena 4(2).

Pri operacijah najemanja posojil in upravljanja dolga se spoštujejo načelo dobrega finančnega poslovodenja, ki zajema ustrezno ločevanje vlog in odgovornosti, pretok informacij in poročanja, da se zagotovita neodvisen nadzor in odgovornost, ter zakonitost in pravilnost vseh transakcij. Te operacije se izvajajo v skladu z dobro prakso na trgu in ob upoštevanju ustaljenih tržnih praks.

Člen 7

Diverzificirana strategija financiranja

1. Službe Komisije pri izvajanju diverzificirane strategije financiranja po potrebi in ob polnem spoštovanju načela dobrega finančnega poslovodenja uporabijo naslednja načela za izposojo potrebnih sredstev, da bi pravočasno zadostile potrebam ustreznih programov po vračljivi in nepovratni podpori ter čim bolj učinkovito in hitro upravljanje nastalega dolga, pri čemer si prizadevajo doseči najugodnejše finančne pogoje v prevladujočih tržnih pogojih za proračun Unije in države upravičenke ter za redno prisotnost na kapitalskem trgu:

(a) operacije najemanja posojil in upravljanja dolga se lahko izvajajo na primarnem trgu, sekundarnem trgu in na denarnih trgih;

(b) operacije najemanja posojil se organizirajo s sklopom posameznih najetih posojil z različnimi zapadlostmi, ki segajo od kratkoročnega do dolgoročnega financiranja;

(c) operacije najemanja posojil se lahko organizirajo prek kombinacije sindiciranih transakcij in dražb ter prodaje zaprtemu krogu vlagateljev, pri čemer se v obeh primerih opirajo na storitve kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki so člani mreže primarnih trgovcev, vzpostavljene s Sklepom Komisije (EU, Euratom) 2021/625 ([13]);

(d) nastali dolg se lahko zaradi upravljanja zapadlosti obnovi;

(e) neusklajenosti denarnih tokov in likvidnostno tveganje se upravljajo z ukrepi kratkoročnega upravljanja likvidnosti zneskov na namenskem računu z uporabo zavarovanih in nezavarovanih transakcij na denarnem trgu.

2. Kadar je to potrebno za zagotovitev boljšega upravljanja obrestnih in drugih finančnih tveganj, ki izhajajo iz izvajanja diverzificirane strategije financiranja, lahko službe Komisije uporabijo tudi operacije upravljanja dolga, ki lahko vključujejo uporabo izvedenih finančnih instrumentov, kot so zamenjave, za upravljanje obrestnih ali drugih finančnih tveganj ali lahko pomenijo sklepanje zavarovanih ali nezavarovanih transakcij na denarnem trgu z uradi za upravljanje dolga držav članic, nadnacionalnimi institucijami, nacionalnimi agencijami javnega sektorja, kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji z ustrezno bonitetno oceno in centralnimi nasprotnimi strankam. V ta namen lahko službe Komisije odkupijo in zadržijo lastne obveznice. Zamenjave se lahko uporabljajo samo za varovanje pred obrestnimi tveganji, ki jih nosijo države, ki prejemajo posojila. Stroške upravljanja tveganj z izvedenimi finančnimi instrumenti krije upravičenec operacije obvladovanja tveganja.

([13]) Sklep Komisije (EU, Euratom) 2021/625 z dne 14. aprila 2021 o vzpostavitvi mreže primarnih trgovcev in opredelitvi meril za upravičenost do vodilnih in sovodilnih pooblastil za sindicirane transakcije za namene dejavnosti zadolževanja s strani Komisije v imenu Unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 131, 16.4.2021, str. 170).

ODDELEK 2

Operacije dajanja posojil

Člen 8

Operacije dajanja posojil

Operacije dajanja posojil se izvajajo v skladu s posebnimi pravili, določenimi v ustreznem temeljnem aktu, in pogoji, določenimi v sporazumih o posojilih, sklenjenih med Komisijo in državo upravičenko v skladu z ustreznim temeljnim aktom.

Člen 9

Izplačila in predčasno odplačilo posojila

Obroki ali tranše posojila se izplačajo čim bolj učinkovito in hitro, odvisno od razpoložljivosti financiranja. Sporazumi o posojilih vsebujejo brezpogojno in nepreklicno zavezo države upravičenke, da bo krila vse stroške, povezane z najetim posojilom, vključno z upravnimi stroški, in da bo odplačala glavnico in obresti, ter lahko dovoljujejo uporabo izvedenih finančnih instrumentov, zlasti zamenjav.

Sporazumi o posojilih na podlagi Uredbe (EU) 2021/241 vsebujejo določbo o predčasnem odplačilu posojila, ki Komisijo pooblašča, da med drugim v skladu s členom 22(5) in členom 24(9) Uredbe (EU) 2021/241 zahteva predčasno odplačilo posojila in izterjavo neobračunanega predhodnega financiranja.

Člen 10

Stroški posojila

Vse stroške, vključno s tistimi, ki so povezani z upravljanjem obrestnih in drugih finančnih tveganj, ki jih ima Unija v zvezi z izposojanjem sredstev za posojila, krijejo države upravičenke v skladu s členom 220 finančne uredbe in ustreznimi temeljnimi akti, izračunajo pa se v skladu z metodologijo, ki jo določi Komisija v Izvedbenem sklepu Komisije (EU, Euratom) 2022/2545 ([14]), dopolnjeno s posebnimi smernicami, ob polnem spoštovanju načel preglednosti in enakega obravnavanja.

Vse stroške, ki jih ima Unija v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, krije država upravičenka.

Za stroške se državi upravičenki redno izstavljajo računi.

ODDELEK 3

Izvajanje in poročanje

Člen 11

Vzpostavitev operativnih zmogljivosti

1. Izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja in povezanih operacij dajanja posojil vključuje vzpostavitev in upravljanje operativnih zmogljivosti, ki zagotavljajo, da vzpostavljeni sistemi ohranjajo dobro finančno poslovodenje in da so predmet zanesljivega obvladovanja tveganja ter dokumentiranja postopkov in odločitev.

([14]) Izvedbeni sklep Komisije (EU, Euratom) 2022/2545 z dne 19. decembra 2022 o vzpostavitvi okvira za razporejanje stroškov, povezanih z operacijami najemanja posojil in upravljanja dolga v okviru diverzificirane strategije financiranja (glej stran 123 tega Uradnega lista).

2. Te operativne zmogljivosti vključujejo zlasti:

(a) pogajanja, pregled in podpis sporazumov z javnimi ali zasebnimi kreditnimi institucijami in nacionalnimi ali mednarodnimi centralnimi depotnimi družbami, ki so potrebni za zaključek poravnave transakcij;

(b) pregled, spreminjanje, prilagoditev, preoblikovanje in dokončanje dokumentacije o najemanju posojil, vključno z dokumentacijo v okviru programa za izdajo dolžniških instrumentov;

(c) vzpostavitev ureditev in pravil za organizacijo dražb, vključno s sporazumi z zunanjimi ponudniki sistemov in stalnim nadzorom nad izvajanjem dražb;

(d) izvajanje posameznih transakcij najemanja posojil prek sindiciranih transakcij, dražb in prodaje zaprtemu krogu vlagateljev;

(e) izračun stroškov, nastalih v skladu z metodologijo, ki jo določi Komisija v posebnih smernicah, ki bremenijo proračun Unije in države upravičenke v okviru operacij dajanja posojil;

(f) vzpostavitev ureditev ter pogajanja, pregled in podpis sporazumov, vključno s sporazumi z nasprotnimi strankami in ponudniki sistemov trgovanja, ki so potrebni za izvajanje naslednjih transakcij in instrumentov:

  (i) repo poslov ali povratnih repo poslov, poslov nakupa in ponovne prodaje ali poslov prodaje in ponovnega nakupa ter drugih transakcij, na podlagi katerih nastajajo obveznosti;

  (ii) izvedenih finančnih instrumentov, kot so zamenjave, za namene upravljanja in varovanja pred tveganji izključno za namen posojil;

(g) izvajanje transakcij na sekundarnem trgu, nezavarovanih in zavarovanih transakcij na denarnem trgu, vključno s tistimi iz točk (f)(i) in (ii) zgoraj;

(h) vzpostavitev in upravljanje elektronskega sistema za sporočanje in posodabljanje informacij o predvidenih potrebah po izplačilih iz člena 5(4).

Člen 12

Poročanje o izvajanju operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil

Komisija dvakrat letno pripravi poročilo o vseh vidikih svoje strategije najemanja posojil in upravljanja dolga, kot so pravna podlaga, neporavnani zneski obveznic in menic, profil zapadlosti, izplačana nepovratna sredstva in posojila, načrt odplačevanja izplačanih posojil, stroški financiranja in znesek, ki ga Komisija namerava izdati v naslednji polovici leta. Poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

POGLAVJE 3

RAČUNOVODSTVO IN RAČUNOVODJA

Člen 13

Račun za upravljanje prihodkov

1. Prihodki, povezani z operacijami najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacijami dajanja posojil, se upravljajo prek računa, ki ga odpre računovodja Komisije. Računovodja prenese upravljanje tega računa na ustrezne službe Generalnega direktorata za proračun, ki ga upravljajo v skladu s pravili, načeli in postopki iz tega sklepa.

2. Račun se vodi pri ECB na podlagi pogodbe o storitvah fiskalnega agenta. Uporablja se za namenska bonitetna denarna imetja, ki se prilagodijo zneskom prihodnjih plačil.

Člen 14

Računovodstvo za operacije najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacije dajanja posojil

Računovodja je odgovoren za zagotavljanje ustreznega računovodstva za vse operacije najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacije dajanja posojil v skladu z računovodskimi pravili Unije in naslovom XIII finančne uredbe.

Člen 15

Priprava računovodskih izkazov

1. Računovodja je odgovoren za pripravo letnih računovodskih izkazov v zvezi z operacijami najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacijami dajanja posojil v skladu z računovodskimi pravili Unije in na podlagi informacij, ki jih predložijo odredbodajalci programa.

2. Ti računovodski izkazi so del konsolidiranega zaključnega računa proračuna Unije.

POGLAVJE 4

OBVLADOVANJE TVEGANJA IN SKLADNOST

Člen 16

Vloga direktorja upravljanja tveganj pri operacijah najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacijah dajanja posojil

1. Za operacije najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacije dajanja posojil se imenuje direktor upravljanja tveganj, katerega pooblastila in funkcije so določeni v tem sklepu.

2. Vloga direktorja upravljanja tveganj je zagotoviti, da so sistemi in postopki, ki se uporabljajo za izvajanje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil, zasnovani in se izvajajo na način, ki v največji možni meri zagotavlja zaščito finančnih interesov Unije in dobro finančno poslovodenje operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil.

3. Vloga direktorja upravljanja tveganj se izvaja neodvisno od funkcij in nalog, povezanih z načrtovanjem, izvajanjem, izvrševanjem in računovodstvom operacij. Direktor upravljanja tveganj je samostojen pri izvajanju nalog in odgovornosti, opisanih v tem poglavju, in ima na voljo potrebne vire.

4. Direktor upravljanja tveganj poroča neposredno članu kolegija, pristojnemu za proračun, v zvezi s pristojnostmi, določenimi v tem poglavju.

5. Uslužbenec, ki mu je zaupana vloga uradnika za zagotavljanje skladnosti s predpisi, poroča o zadevah iz člena 17(4) neposredno direktorju upravljanja tveganj.

Člen 17

Vzpostavitev politike visokega tveganja in skladnosti

1. Direktor upravljanja tveganj pripravi politiko visokega tveganja in skladnosti, v kateri opredeli glavna tveganja za finančne interese Unije, ki izhajajo iz izvajanja operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil. V zvezi s tem direktor upravljanja tveganj upošteva načela za prepoznavanje in ocenjevanje tveganj, v skladu s katerimi učinkovit sistem notranje kontrole opredeljuje in stalno ocenjuje glavna tveganja.

2. Politika visokega tveganja in skladnosti določa strateške cilje glede tveganja in zagotavlja splošni okvir za smernice za obvladovanje tveganj, ki se uporabljajo za operacije najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacije dajanja posojil.

3. Politika visokega tveganja in skladnosti opredeljuje vsa s tem povezana tveganja, vključno z likvidnostim tveganjem, tržnim tveganjem, tveganjem pri financiranju, kreditnim tveganjem, tveganjem nasprotne stranke in operativnim tveganjem, ki izhajajo iz izvajanja operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil. Politika visokega tveganja in skladnosti za vsako tveganje določa nagnjenost k visokemu tveganju, splošne metodologije za merjenje izpostavljenosti tveganju, obveznosti spremljanja in poročanja ter stopnjevalni mehanizem, ki se sprejme v primeru kršitev ali neskladnosti. Preveri trdnost postopkov, potrebnih za zagotovitev poštenosti, integritete in preglednosti teh operacij, ter ustrezno omeji morebitno finančno ali operativno tveganje.

4. Politika visokega tveganja in skladnosti vključuje naslednja pravila in postopke:

(a) pravila in postopke, ki jih morajo spoštovati osebe, odgovorne za operativno izvajanje in izvrševanje diverzificirane strategije financiranja, ter

(b) pravila in postopke za preprečevanje pranja denarja, financiranja terorizma, izvajanja operacij najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacij dajanja posojil s strani subjektov, registriranih ali ustanovljenih v jurisdikcijah, ki so na seznamu ustrezne politike o nekooperativnih jurisdikcijah ali so na podlagi člena 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]) opredeljene kot države z visokim tveganjem, ali ki dejansko ne izpolnjujejo davčnih standardov Unije ali mednarodno dogovorjenih davčnih standardov o preglednosti in izmenjavi informacij, ter za preprečevanje kršitev sistemov sankcij in drugih ustreznih finančnih nepravilnostih.

5. Politika visokega tveganja in skladnosti se pregleda vsaj enkrat letno in po potrebi revidira.

6. Direktor upravljanja tveganj predloži politiko visokega tveganja in skladnosti v odobritev članu kolegija, pristojnemu za proračun.

Člen 18

Vloga direktorja upravljanja tveganj

1. Direktor upravljanja tveganj spremlja, ali se politika visokega tveganja in skladnosti izvaja celovito in dosledno.

2. Direktor upravljanja tveganj opravlja zlasti naslednje naloge:

(a) izda mnenje o osnutku načrta financiranja;

(b) pregleda notranja pravila in smernice, ki jih je izdal generalni direktor Generalnega direktorata za proračun za izvajanje tega sklepa, da se zagotovi skladnost s politiko visokega tveganja in skladnosti, pri čemer lahko zaprosi za njihovo spremembo;

(c) vzpostavi in nadzoruje stalno skladnost z zanesljivimi postopki za prepoznavanje, količinsko opredelitev in spremljanje tveganj;

(d) opredeli morebitne kršitve politike visokega tveganja in skladnosti ali drugih smernic, politik in omejitev, povezanih s tveganjem, ter priporoči morebitne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v primeru kršitev ali neskladnosti.

Člen 19

Poročanje direktorja upravljanja tveganj

1. Direktor upravljanja tveganj redno poroča o pomembnih tveganjih ter o skladnosti s pravili in postopki, določenimi v skladu s členom 17(4), članu kolegija, pristojnemu za proračun, odboru za tveganje in skladnost, generalnemu direktorju Generalnega direktorata za proračun in računovodji. Direktor upravljanja tveganj zagotavlja tudi redne informacije o tveganjih in omejitvah osebam, ki so odgovorne za operativno izvajanje diverzificirane strategije financiranja.

([15]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Generalni direktor Generalnega direktorata za proračun brez nepotrebnega odlašanja sprejme potrebne ukrepe za obravnavo teh ugotovitev in direktorju upravljanja tveganj pojasni sprejete ukrepe.

Kadar direktor upravljanja tveganj poroča članu kolegija, pristojnemu za proračun, lahko tega člana po potrebi tudi obvesti o ugotovitvah iz drugega pododstavka ter o posvetovanjih odbora za tveganje in skladnost.

2. Direktor upravljanja tveganj enkrat letno poroča Komisiji o izvajanju politike visokega tveganja in skladnosti.

Člen 20

Vloga odbora za tveganje in skladnost

1. Ustanovi se odbor za tveganje in skladnost, da bi direktorju upravljanja tveganj pomagal pri izvajanju njegovih odgovornosti.

2. Odbor za tveganje in skladnost ima naslednjo vlogo:

(a) direktor upravljanja tveganj se z njim posvetuje glede politike visokega tveganja in skladnosti;

(b) podpira direktorja upravljanja tveganj pri nalogah iz člena 18(2), točke (a), (b) in (c);

(c) sodeluje pri ocenjevanju, spremljanju in potrjevanju praks v zvezi z izvajanjem politike visokega tveganja in skladnosti ter v zvezi z obvladovanjem tveganja pri operacijah najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacijah dajanja posojil;

(d) podpira direktorja upravljanja tveganj pri ocenjevanju izpostavljenosti nastajajočim tveganjem v zvezi z operacijami najemanja posojil in upravljanja dolga ter operacijami dajanja posojil, direktor upravljanja tveganj pa ga obvešča o preseganju omejitev, določenih za zmanjšanje tveganj, ali neskladnosti s politiko visokega tveganja in skladnosti ter drugimi smernicami, politikami in omejitvami v zvezi s tveganji.

Člen 21

Člani in organizacija odbora za tveganje in skladnost

1. Člani odbora za tveganje in skladnost so direktor upravljanja tveganj, računovodja Komisije, uradnik za zagotavljanje skladnosti s predpisi, dva člana osebja iz generalnih direktoratov, katerih naloge vključujejo poznavanje obvladovanja tveganj in nadzora finančnih trgov, ter dva člana osebja Generalnega direktorata za proračun, ki ju imenuje generalni direktor Generalnega direktorata za proračun.

2. Direktor upravljanja tveganj na sestanke odbora za tveganje in skladnost povabi dva zunanja strokovnjaka. Zunanja strokovnjaka podata mnenja in sodelujeta v posvetovanjih brez glasovalnih pravic o zadevah, predloženih odboru.

3. Odbor za tveganje in skladnost sprejema stališča, kadar je to mogoče, na podlagi soglasja ali, če soglasje ni doseženo, na podlagi navadne večine svojih članov. V primeru neodločenega izida glasovanja je odločilen glas direktorja upravljanja tveganj.

4. Odbor za tveganje in skladnost sprejme svoj poslovnik.

POGLAVJE 5

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

Člen 22

Razveljavitev

Sklep C(2021) 2502 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeni sklep se razume kot sklicevanje na ta sklep.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 19. decembra 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN